

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

Ridvánina 2026

Maailman bahá'ílle

Rakastetut ystävät

Nyt alkaa yhdeksänvuotissuunnitelman toinen, suurempi vaihe. Näemme globaalín bahá'í-yhteisön etenevän yhtenä rintamana, oikeutetusti luottavaisena valitsemaansa suuntaan. Sen selkeys ja vakuuttuneisuus ovat päivänselvät. Lannistumattomana maailman yltyvästä myllerryksestä se kohdistaa huomionsa pyhään kutsumukseensa. Me iloitemme erityisesti nähdessämme vastikään jäsenyytensä vahvistaneiden uskovién ottavan innokkaasti paikkansa palvelun ja toiminnan kentällä niiden rinnalla, jotka ovat jo pitkään olleet Uskon vakiintuneita jäseniä. Kolmannen virstanpylvään seudut ovat osoittautumassa hedelmälliseksi maaperäksi monipuoliselle kokemukselle, jonka satoa voidaan korjata ja levittää. Ja olemme olleet mielissämme nähdessämme ystävien kaikkialla pohtivan tänne joulukuussa kokoontuneille neuvonantajille osoittamaamme sanomaa – hyödyntäen sen sisältöä suunnittelussaan ja toiminnassaan.

Tämä päämäärätietoinen henki on ollut erityisen ilmeinen laitosten välisissä tapaamisissa, joita on pidetty ympäri maailman. Kerta toisensa jälkeen kertomukset näistä kokoontumisista ovat kuvanneet samaa ilmiötä: syvällinen, oivaltava keskustelu, joka perustuu suoraan kokemukseen elinvoimaisten yhteisöjen rakentamisesta ennemmin kuin oletuksiin tai teoriaan. Tätä keskustelua elähdyttää jatkuva oppimisen prosessi kussakin paikassa. Siinä vallitsee syvämpi ymmärrys bahá'í-yhteisön pyrkimysten merkityksestä sekä niissä piilevistä mahdollisuuksista koetusten riivaamalle maailmalle, joka on epätoivoisesti suunnan tarpeessa. Koetaan laajalti vastuuntuntoa ja päättäväisyyttä, ja tiedostetaan valppaasti käsillä olevan tehtävän mittakaava. Usein tämä keskustelu avaa toisen, täydentävän näköalan, joka ei tunnista yhteisöjen ja yksilöiden ponnistuksia yksinkertaisesti ohjelmien ja projektien toteuttamisena vaan jumalallisten opetusten pohjalle mallinnetun elämäntavan vaalimisena – toimintojen, vuorovaikutusten ja pyrkimysten muovaamisena.

Tätä samaista vilpítőntä keskustelua, joka ilmentää sitoutumista oppimiseen, edistetään koko yhteisössä kansalliselta ja alueelliselta tasolta aina kylään ja naapurustoon sekä monenlaisissa ympäristöissä, mukaan lukien laitosten järjestämissä tapaamisissa sekä muissa orastamassa olevissa tiloissa. Se tulee varmasti olemaan myös kansallisten vuosikokousten piirre. Odotamme innolla näkevämme yksilöllisten ja kollektiivisten toimintamallien vahvistuvan ja laajenevan sitä mukaa, kun tämä keskustelu avautuu pitemmälle. Kuten aina, tämä on keskustelua, jota pitäisi ulottaa alati laajeneviin piireihin ystäviä, naapureita ja muita samanmielisiä sieluja, jotka kokevat omakseen ponnistukset saada aikaan ihmiskunnan ykseyden perustalle rakentuvaa henkistä ja aineellista edistystä. Tilat, joita ollaan luomassa tämän keskustelun laajentamiseksi – olivatpa ne spontaaneja tai kauan edeltä suunniteltuja – ovat osoitus syvenevästä vuorovaikutuksesta yhteiskunnan kanssa, ja me toivomme, että niistä tulee yhä yleisempiä.

Monet, jotka laajemmassa yhteiskunnassa kohtaavat bahá'íden ruohonjuuritason toimintaa, ovat vaikuttuneita sen tunnusomaisista piirteistä: se kumpuaa vilpittömästä huolesta kaikkien hyvinvoinnista, se on suuntautunut ykseyteen ja palveluun, ja se seuraa selkeitä periaatteita kuitenkin olettamatta omaavansa välittömän vastauksen joka ongelmaan. Yhteisen ponnistuksen hengessä bahá'ít pyrkivät tekemään yhteistyötä toisten kanssa sekä oppimaan yhdessä; ja muodostaessaan suhteita niihin, joilla on vallan ja vastuun asema yhteiskunnassa, he ovat vilpittömiä ja selvänäköisiä. He ajavat yhteiskunnallista muutosta ilman poliittista kunnianhimoa tai oman edun tavoittelua, ja he tunnistavat, että samalla, kun Uskon näkyvä rooli kasvaa, tulee tärkeäksi varmistaa sen todellisen luonteen ja päämäärien kunnollinen ymmärtäminen. Monissa paikoissa yhteisön syvenevä vuorovaikutus yhteiskunnan kanssa merkitsee väistämättä sitä, että on uusia suunnistamista vaativia tilanteita ja uusia vastausta kaipaavia kysymyksiä, ja tämä on pakottamassa yhteisön kehittämään edelleen kyvykkyyksiään.

Kuten neuvonantajien konferenssiin osoitetussa viestissämme selitimme, eräs merkittävä kehitys viimeisen neljän vuoden aikana on ollut yhteisön esiinnousu suunnitelman huomattavana edistäjänä, joka järjestäytyy vastatakseen tiettyihin tarpeisiin ja edistääkseen tiettyjä toiminnan aloja, tarjotakseen keskinäistä tukea yhteistyöjärjestelyjen kautta sekä oppiakseen toimimaan yhä vaikuttavammin kehittyvässä toimintakehyksessä. Silmiinpistävä esimerkki tästä ovat nuorten ryhmät, jotka työskentelevät yhdessä jollakin paikkakunnalla ja kannustavat vertaistensa osallistumista. Luonnollisesti heidän ponnistelunsa hyötyvät valtavasti laitosten rakastavasta kannustuksesta ja ohjauksesta, mutta nuoret ovat myös osoittaneet kykynsä olla aloitteellisia ja tunnistaa hedelmälliset palvelun väylät. Aivan liian usein heidän pyrkimyksensä toteutuvat konfliktien ja epäjärjestyksen, taloudellisen eriarvoisuuden sekä syvien yhteiskunnallisten jakolinjojen taustaa vasten. Me tunnustamme ne haasteet, joita nuoret kohtaava tällaisissa olosuhteissa, ja me kiitämme heitä siitä, että he eivät anna periksi kiusaukselle kritisoida tai tuomita vaan etsivät sen sijaan rakentavia keinoja suunnata tällaisten valtavien esteiden ohi ja työskennellä lopulta niiden voittamiseksi.

Rakkaat ystävät, olivatpa ajat miten sekasortoiset tahansa, me kannustamme teitä olemaan pelkäämättä tai lannistumatta. ‘Abdu’l-Bahá neuvoo meitä kaikkia luottamaan Jumalan anteihin ja näin olemaan ”aina toiveikkaina”, olemaan ”lujina” toivossamme ja olemaan ”toivon aiheena epätoivoisille sieluille”. Kun maailman taivaanrannat synkistyvät, toivosta tulee harvinainen ja kallisarvoinen voimavara – mutta sellainen, jolla Korkeimman nimen yhteisö on runsaskätisesti siunattu johtuen vakuuttuneisuudestaan ihmiskunnan tulevaisuudesta sekä johtuen siitä, mitä se on oppinut omasta kokemuksestaan. Suuret joukot halajavat toivoa, jonka te voitte tuoda heidän sydämeensä.

Kultaisena esimerkkinä yhteisöstä, joka on pitkään suojellut toivon liekkiä, katsomme vääryyttä kärsineitä ja silti aina kärsivällisiä, aina lujia, aina sinnikkäitä Bahá'u'lláhin seuraajia Uskon kehdoissa. Nähkää, miten kurinalaisina he ovat pysyneet, miten periaatteeseen sitoutuneina vuosikymmenten hetyttömän vainon aikana – sekä miten määrätietoisia he ovat olleet oppimaan kansauskoviensa edistysaskelista muissa maissa, miten päättäväisiä palvelemaan ja lohduttamaan oman maansa kanssaihmisii. Niin monelle maanmiehelleen he ovat olleet ja ovat edelleen toivon majakka, myötätunnon ja näkemyksen lähde sekä luotettu kumppani palvelun polulla. Viime viikkojen ja kuukausien aikana nämä ystävät, joita niin hellästi vaalimme, ovat olleet jatkuvasti läsnä ajatuksissamme ja toistuvien rukoustemme aihe, kuten varmasti teidänkin, anoen aina rakastavaa Herraa pitämään heidät hellän huolenpitonsa huomassa.

Teidän omat pyrkimyksenne edistää Jumalan asiaa ovat yhtä lailla rukoustemme kohteena anoessamme Pyhällä kynnyksellä – erityisesti nyt uuden vaiheen käynnistyessä yhdeksänvuotissuunnitelmassa. Aina kun vetäydymme hautapyhäkköihin, me anomme jumalallista apua ja tukea ponnisteluiltenne ja rukoilemme teille lujuuutta ja vahvuutta työssänne. Olkaatte nopeita toimimaan ja innokkaita oppimaan, ja tulkoot kaikki taivaallisen valtakunnan siunaukset osaksenne.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]